

Hesekiel 12

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

2 νιὲ ἀνθρώπου ἐν μέσῳ τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν σὺ κατοικεῖς οἵ ἔχουσιν ὁφθαλμοὺς τοῦ βλέπειν καὶ οὐ βλέπουσιν καὶ ὅτα
ἔχουσιν τοῦ ἀκούειν καὶ οὐκ ἀκούουσιν διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν

3 καὶ σύ νιὲ ἀνθρώπου ποίησον σεαυτῷ σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν καὶ αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ τοῦ τόπου
σου εἰς ἔτερον τόπον ἐνώπιον αὐτῶν ὅπως ἴδωσιν διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν

4 καὶ ἐξοίσεις τὰ σκεύη σου ὡς σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας κατ' ὁφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ σὺ ἐξελεύσῃ ἐσπέρας ὡς
ἐκπορεύεται αἰχμάλωτος

5 ἐνώπιον αὐτῶν διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον καὶ διεξελεύσῃ δι' αὐτοῦ

6 ἐνώπιον αὐτῶν ἐπ' ὕμων ἀναλημφθήσῃ καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσῃ τὸ πρόσωπόν σου συγκαλύψεις καὶ οὐ μὴ ἴδῃς τὴν
γῆν διότι τέρας δέδωκά σε τῷ οἴκῳ ισραηλ

7 καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ πάντα ὄσα ἐνετείλατό μοι καὶ σκεύη ἐξήνεγκα ὡς σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας καὶ ἐσπέρας
διώρυξα ἐμαυτῷ τὸν τοῖχον καὶ κεκρυμμένος ἐξῆλθον ἐπ' ὕμων ἀνελήμφθην ἐνώπιον αὐτῶν

8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με τὸ πρωὶ λέγων

9 νιὲ ἀνθρώπου οὐκ εἶπαν πρὸς σὲ ὁ οἶκος τοῦ ισραηλ οἶκος ὁ παραπικραίνων τί σὺ ποιεῖς

10 εἰπὸν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος κύριος ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν ιερουσαλημ καὶ παντὶ οἴκῳ ισραηλ οἵ
εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν

11 εἰπὸν ὅτι ἐγὼ τέρατα ποιῶ ἐν μέσῳ αὐτῆς ὃν τρόπον πεποίηκα οὕτως ἔσται αὐτοῖς ἐν μετοικείᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ
πορεύσονται

12 καὶ ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ' ὕμων ἀρθήσεται καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσεται διὰ τοῦ τοίχου καὶ διορύξει τοῦ
ἔξελθεῖν αὐτὸν δι' αὐτοῦ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συγκαλύψει ὅπως μὴ ὀραθῇ ὁφθαλμῷ καὶ αὐτὸς τὴν γῆν οὐκ ὅψεται

13 καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτὸν καὶ συλλημφθήσεται ἐν τῇ περιοχῇ μου καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς βαβυλῶνα εἰς γῆν
χαλδαίων καὶ αὐτὴν οὐκ ὅψεται καὶ ἐκεῖ τελευτήσει

14 καὶ πάντας τοὺς κύκλῳ αὐτοῦ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀντιλαμβανομένους αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα
ἄνεμον καὶ ρόμφαιαν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν

15 καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ διασκορπίσαι με αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις

16 καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῷ ἐκ ρόμφαιάς καὶ ἐκ λιμοῦ καὶ ἐκ θανάτου ὅπως ἐκδιηγῶνται πάσας τὰς
ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος

17 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

18 οὐκ ἀνθρώπου τὸν ἄρτον σου μετ' ὁδύνης φάγεσαι καὶ τὸ ὄδωρ σου μετὰ βασάνου καὶ θλίψεως πίεσαι

19 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τῆς γῆς τάδε λέγει κύριος τοῖς κατοικοῦσιν ιερουσαλήμ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ ισραὴλ τοὺς ἄρτους αὐτῶν μετ' ἐνδείας φάγονται καὶ τὸ ὄδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ πίονται ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ σὺν πληρώματι αὐτῆς ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ

20 καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικούμεναι ἐξερημωθήσονται καὶ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν ἔσται καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος

21 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

22 οὐκ ἀνθρώπου τίς ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ ισραὴλ λέγοντες μακρὰν αἱ ἡμέραι ἀπόλωλεν ὅρασις

23 διὰ τοῦτο εἰπὸν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἀποστρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην καὶ οὐκέτι μὴ εἰπωσιν τὴν παραβολὴν ταύτην οἶκος τοῦ ισραὴλ ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐτούς ἡγγίκασιν αἱ ἡμέραι καὶ λόγος πάσης ὁράσεως

24 ὅτι οὐκ ἔσται ἔτι πᾶσα ὅρασις ψευδὴς καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν οὐρανῶν ισραὴλ

25 διότι ἐγὼ κύριος λαλήσω τοὺς λόγους μου λαλήσω καὶ ποιήσω καὶ οὐ μὴ μητκύνω ἔτι ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος ὁ παραπικραίνων λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω λέγει κύριος

26 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

27 οὐκ ἀνθρώπου ἴδού οἶκος ισραὴλ ὁ παραπικραίνων λέγοντες λέγουσιν ἡ ὅρασις ἦν οὗτος ὁρᾶς εἰς ἡμέρας πολλάς καὶ εἰς καιροὺς μακρούς οὗτος προφητεύει

28 διὰ τοῦτο εἰπὸν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος οὐ μὴ μητκύνωσιν οὐκέτι πάντες οἱ λόγοι μου οὓς ἀν λαλήσω λαλήσω καὶ ποιήσω λέγει κύριος